

פרוטוקול מס' 36/ב

מישיבת ועדת הכנסת ביום רביעי, כ"ב בסיון
תשי"ג (3.6.1953) בשעה 10.00

ב ר כ ח ד: י. קלינגוב - סגן יו"ר הכנסת.

חברי הוועדה:

- ד. בר-דב-האי - היו"ר
- ע. איכילוב
- י. אורי
- ב. אזוביה
- א. ברטן
- י. בן-אחרן
- י. הרדי
- ק. כהנא
- י. כסה
- ש. לורנץ
- מ. נורוק
- א. סטופ
- ד. צברי
- י. רפאל
- י. שפירא

ח ט ר ד: סיף אל-דין אלזועבי

- ה. ברגר
- ש. בבה
- ש. גרידי
- מ. וילבר
- סאלח חסן ח'ניפס
- א. כלפון
- א. רוזאל-נאור.

סדר-היום: קביעת זמן לדיון בהודעת ראש הממשלה (חשבת הציונים
הכלליים לממשלה).

קביעת זמן לדיון בהודעת ראש הממשלה:

היו"ר ד. בר-רב-האי:
עלינו לקבוע זמן לדיון בהודעת ראש הממשלה. הכינות הצעה נטיונית המסתכמת בטעה אחת ו-10 דקות. אנו מעוניינים לגמור את הדיון היום ואף לקיים את ההצבעה כדי שהשרים אף יושבעו היום.

ההצעה היא שחרות ומפ"ם יקבלו כל אחת 10 דקות, ואילו כל יתר הטיעות הקטנות תקבלנה 5 דקות. בסך הכל תקבלנה טיעות הנופוזיציה 45 רגע, וטיעות הקואליציה - 80 דקה.

י. בן-אהרן:
במקרה זה נקודת-המוצא צריכה להיות הצורך של האופוזיציה, כי לקואליציה יש אפשרות בלתי-טובגבלת מבחינת הזמן להביע את דעתה. טיעת מפ"ם לא תוכל להתפק ב-10 דקות. אני מציע להקציב לה 30 דקה, ובהתאם לכך להקציב את הזמן לטיעות היותר קטנות.

היו"ר ד. בר-רב-האי:
אני מוכן להקציב לכם 15 דקות.

ש. לורנץ:
עד עתה היה נהוג שהטיעות הקטנות קצלו מינימום של 10 דקות.

היו"ר ד. בר-רב-האי:
נהוג זה בוטל על-ידי ועדת הכנסת, ונקבע שהזמן יוקצב לפי חישוב מבלי לקבוע מינימום.

ש. לורנץ:
אני מציע שהמינימום יהיה 15 רגע.

ע. איכילוב:
למעשה, גם אני נמצא במצב של אופוזיציה כל עוד לא אושרה כניסתם של השרים מטיעתנו לממשלה. על-כן, אני מציע שהטיעות הגדולות תותרנה על חלק מזמנן וטיעת מפ"ם תקבל 20 רגע, חרות - 15 רגע, והטיעות הקטנות 7 רגעים במקום 5 רגעים.

י. הררי:
אני תמיד טוען שחלוקת הזמן וחלוקת סדר הנואמים אינה יכולה להיות שווה בכל ויכוח וויכוח. ישנם ויכוחים שיש לפיעה טטוימת אינשרס להופיע בהם, הרבה יותר מאשה לטיעות אחרות. אתמול למשל ניתנה תוספת זמן לחברי-הכנסת לורנץ וכהנא - ושטחתי שהיא ניתנה להם, כי היה להם ענין מיוחד להסביר את דעתם בענין חוק הנישואין והגירושין. אבל הדבר הזה צריך להיות בזכות ולא בחסד.

במקרה זה של המשבר, לא ייתכן שלא מממן לנו אפשרות להסביר את עמדתנו ולענות לטיעת הציונים הכלליים אשר השמיצו אותנו מעל דפי-העתונות. אם הענין שבגללו היה המשבר הוא חשוב - יש לדון בו; ואם אין לו חשיבות - יבואו השרים שיתפטרו ויאטרו שלא יהיו ערך לענין והם חוזרים לממשלה.

אני מציע לקבוע 160 דקות, באופן כזה:

ב. אזהרה:

מפ"ם 20 דג, חרות 15 דג, הפועל המזרחי 10, ויתר הסייעות 10 דקות.

ה ד ח ל ט

הזמן בדיון בהודעת ראש הממשלה יתחלק כדלקמן:

מפ"ם -	20 דג.	מפ"ם -	30 דג.
חרות -	" 15	ציונים	
א.ג. ישראל	" 10	כללים -	" 20
פ.א.ג. י.ש.	" 10	מזרחי -	" 10
מק"י	" 10	פרוגר.	" 10
הסייעה הב.			
ת.ל.לאח.			
העבודה	" 10		
סייעת שמאל	" 10		

הישיבה נועלה בשעה 11.00

=====